

A BŐRBETEGSÉGEK MEGÉRTÉSE

Caroline Markolin, Ph.D.

Sok a találgatás arra vonatkozóan, hogy mi váltja ki a hirtelen bőr irritációt és a különböző bőrbetegségeket. Az elméletek tárháza magában foglalja a genetikai hajlamot, ételérzékenységet, rossz vérkeringést és a stresszt. Függetlenül attól, hogy éppen melyik elmélet van divatban, a hagyományos bőrgyógyászat nem tud ezekre a kérdésekre választ adni: Mi vált ki egy bőrbetegséget? Mitől függ a súlyossága és, hogy mennyi ideig tart? Miért lesz valakinek ekcémája, amíg valaki másnak pikkelysömöre vagy herpesze? Miért jön ki egy bőrküítés a testnek egy bizonyos részén? Miért van a bal oldalon, nem pedig a jobbon?

Dr. Ryke Geerd Hamer, a Germán Gyógytudomány (GNM) megalapítója, az első, aki szilárd tudományos kutatással tudta alátámasztani a betegségek, ezek között a bőrbetegségek, valós természetének a megértését. A betegek történeteinek és agyi CT felvételeinek kielemezésével és összehasonlításával Dr. Hamer megdöbbentő felfedezést tett. Arra jött rá, hogy minden betegséget (rák, szívbetegségek, cukorbetegség, szklerózis multiplex, ízületi gyulladás stb.) egy meghatározott „konfliktus sokk” okoz (vesztés, elhagyás, önleértékelés stb.), amely összefügg az agynak azzal a részével, ami a betegséget is irányítja. Azt is megállapította, hogy minden betegség két fázisban zajlik le, feltéve, hogy a konfliktus megoldható. Az első, konfliktus-aktív fázist mentális és érzelmi szorongás, hideg végtagok, étvágytalanság és alvászavarok karakterizálják. A második, vagy gyógyulási fázisban a tipikus tünetek a kimerültség, fejfájás, láz, gyulladás vagy fájdalmas duzzanatok.

Dr. Hamer alapvető felfedezéseinek az a lényege, hogy a betegségek, mint például a rák, nem egy hibásan működő szervezet eredménye, hanem ezek Biológiai Speciális programok, amik évmilliók óta sikeresen zajlanak.

Több ezer esettanulmányra alapozva Dr. Hamer arra a következtetésre jutott, hogy a bőrbetegségek mindig egy „elválás konfliktushoz” kapcsolódnak, amit az ember úgy él meg mintha a „gyerekét, a szülőjét, a társát, a barátját ... elszakították volna bőrétől”. Az agyi CT-ék elemzése azt mutatta, hogy ez a fajta érzelmi aggodalom, kivétel nélkül az agynak az úgynevezett szenzoros kérgére hat, ami az evolúció során azzal egyidőben alakult ki, amikor a csordák, csoportok és családok szerveződtek, és kialakult az a képességünk, hogy a bőrön való érintkezésen keresztül ki tudjuk fejteni a szociális és érzelmi kötődést.

A szeretteinktől való elválás érzelmileg nagyon megrázó lehet. A természetben a farkától, egy társától vagy egy ivadéktól való elszakadás, biológiai szempontból egy vészhelyzetet jelent. Tehát be van iktatva egy Biológiai Speciális Program, hogy segítsen a szervezetnek megbirkózni ezzel a traumatikus eseménnyel. A konfliktus aktív fázis alatt, a bőr elveszti a felhám sejtet, ami az érintés érzékeléséhez vezet. Az „érzékszervi bénulás” egy természetes védekezési forma, ami megvéd további hasonló traumáktól. A felhám sejtjeinek elvesztése miatt, a bőr szárazzá, érdessé válik és hámolhat is.

A fordulópont a konfliktus megoldása. A lelki gyógyulással egyidejűleg a bőr is elkezd gyógyulni, feltölti és pótolja az elhalt területet új sejtekkel. A javulási folyamat alatt a bőr begyullad, viszket, felhólyagosodik és megduzzad. Bőrbetegségek, mint például az ekcéma, bőrgyulladás, rosacea, csalánkiütés, vagy herpesz

tehát pozitív jelei annak, hogy egy természetes gyógyulási folyamat van lezajlóban. Amikor egy állapot, mint például egy bőrgyulladás „krónikussá” válik, az a GNM szempontjából azt jelenti, hogy a gyógyulási fázis nem tud befejeződni, folytonos konfliktus kiújulások miatt. Ebből kifolyólag tehát a GNM terápia arra koncentrálni, hogy azonosítsa az eredeti konfliktus szituációt és a kiváltó okokat, amelyek megszakítják a felépülési folyamatot, és a mögöttes okai annak, hogy a gyógyulási fázis meghosszabbodik. Az összes betegség kétfázisú mintája szintén segít abban, hogy jobban megértsük a pikkelysömört. Dr. Hamer úgy találta, hogy a pikkelysömör mindig két elválasztási konfliktus eredménye. Az aktív konfliktus bőrhámlást okoz, a megoldott konfliktust pedig piros foltok jelzik. Az eredmény egy ismerős kép: ezüstös pikkelyek egy piros felületen.

Egyre több bőrbetegség van, különösen a gyerekek körében. A gyerekek gyakran átesnek egy elválasztási konfliktuson, amikor testvérük születik, amikor az anyukájuk visszamegy dolgozni, amikor attól félnek, hogy esetleg a szülei elválnak, vagy amikor ténylegesen el is válnak. Amint a gyerek feldolgozza az új helyzetet, kialakul egy bőrgyulladás, általában a karok belső oldalán. Ez annak a lelki visszatükröződése, hogy a szeparációt így élte meg: „Nem tudlak többé megölelni”, „Nem tudlak többé a karjaimban tartani”.

Ez elvezet minket a kérdéshez, hogy egy bőrbetegség miért a bőr egy bizonyos részén jelenik meg. Dr. Hamer felfedezett még egy biológiai törvényt: Arra jött rá, hogy amikor egy jobbkezes ember él át egy elválasztási konfliktust a gyerekével vagy az édesanyjával kapcsolatban, akkor a teste bal oldala lesz érintve; ha a konfliktus egy partnerrel van összefüggésben (az édesanyánk és a gyerekeink kivételével mindenki más partnernek számít), akkor a jobb oldal lesz érintve. A balkezeseknél ez fordítva van. Bár előfordulhat, hogy a Biológiai Speciális Program csak azon a helyen zajlik, ahol az elválasztás érzését egyénileg tapasztaltuk, például az arcon, a hason, vagy bármely bőrfelületen, ahol úgy éreztük, hogy egy szerettünket „onnan elszakították”.

Egy másik természetes és jelentős reakció a fizikai kontaktus elvesztésére, a rövidtávú memóriazavar. Ezt a jelenséget megfigyelhetjük az emlős állatoknál, pl. a macskáknál, amikor az anya nem ismeri meg a kölykeit, azután, hogy elvették őket tőle. Mi emberek is, akik évmilliók óta megosztjuk a környezetünket az emlősökkel, ugyanezen a módon reagálunk. A „feledékenységnek” szintén biológiailag jelentős szerepe van, amikor egy elválasztással összefüggő aggodalmat élünk át, mivel ez segít abban, hogy a szervezet könnyebben kezelje az érzelmi kihívást az értelmi szinten. Amikor a gyerekeinknek van egy „rendellenessége”, ezt Figyelemhiányos zavarnak (ADD) hívják, amikor az idős „falka tagok” kezdik elveszíteni az emlékezetüket, azt Alzheimernek hívják. De egy pillantás a mi társadalmunkra rögtön leleplezi, hogy miért kerülnek egyre inkább előtérbe ezek az állapotok

A Germán Gyógytudomány több mint egy meghatározott természettudomány. Dr. Hamer mélyreható felfedezései arra is emlékeztetnek, hogy elfelejtettünk, hogy hogyan élünk a biológiai természetünk szerint. Ezzel az önismerettel, tudatosan gyakorolhatjuk az „összetartozást” és az igazi megelőző orvoslást is.

Fordítás: Hajnalka Váradi

Forrás: www.LearningGNM.com